

Над дахом дому — неба дах...

Поль Марі Верлен

Над дахом дому — неба дах:
Блакить, роздолля!
Звелась угору понад дах
Струнка тополя.

У небі дзвін летить, мов птах,
Гуде тремтливо,
А на тополі ворон-птах
Квилить тужливо.

О світе мій, яке життя
Просте і тихе!
Із міста лине шум життя,
Довілля, втіхи.

Чого ж ти плачеш без пуття,
Забувши спокій?
Того, що втратив без пуття
Найкращі роки?